

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

9. oktoober 2014*

Eelotsusetaotlus — Välissuhted — Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vaheline kalandusalane partnerlusleping — Ühenduse laevadele igasuguse võimaluse välistamine kalastada Maroko kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma Euroopa Liidu pädevate asutuste sekkumiseta

Kohtuasjas C-565/13,

mille ese on ERTL artikli 267 alusel Hovrätten för Västra Sverige (Rootsi) 31. oktoobri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 4. novembril 2013, kriminaalasjas, milles süüdistatavad on

Ove Ahlström,

Lennart Kjellberg,

Fiskeri Ganthi AB,

Fiskeri Nordic AB,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (ettekandja) ja C. G. Fernlund,

kohtujurist: N. Jääskinen,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

— O. Ahlström ja L. Kjellberg, esindaja: *advokat* E. Bergenheim,

— Euroopa Komisjon, esindajad: A. Bouquet ja C. Tufvesson,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: rootsi.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 22. mai 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 764/2006 ühenduse nimel heaks kiidetud Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelist kalandusalast partnerluslepingut (ELT L 141, lk 1; edaspidi „kalanduskokkulepe”).
- 2 See taotlus esitati O. Ahlströmi ja L. Kjellbergi ning Fiskeri Ganthi AB (edaspidi „Fiskeri Ganthi”) ja Fiskeri Nordic AB (edaspidi „Fiskeri Nordic”) vastu algatatud kriminaalasjas, milles neid süüdistatakse selles, et nad kalastasid 2007. aasta aprillist kuni 2008. aasta maini (k.a) ebaseaduslikult Maroko kalastusvööndis.

Õiguslik raamistik

Kalanduskokkulepe

- 3 Kalanduskokkuleppe preambuli neljandas lõigus kinnitasid pooled, et nad on otsustanud teha vastutustundliku kalapüügi edendamiseks vastastikku kasulikku koostööd, et tagada mere elusressursside pikaajaline kaitse ja säästev kasutamine, eriti varude suurendamise ja kaitsmise meetmete tõhususe kindlustamiseks kogu kalandustegevust hõlmava kontrollikorra rakendamise kaudu. Sama preambuli seitsmendas lõigus väljendasid nad samuti oma soovi kehtestada tingimused, mis reguleerivad ühenduse laevade kalastustegevust Maroko kalastusvööndis ja ühenduse toetust vastutustundliku kalapüügi arendamisele nimetatud kalastusvööndis.
- 4 Kalanduskokkuleppe eesmärk on kokkuleppe artiklis 1 määratletud järgmiselt:
„Käesoleva lepinguga kehtestatakse põhimõtted, eeskirjad ja kord, millega reguleeritakse:
 - kalandussektoris tehtavat majanduslikku, rahanduslikku, teaduslikku ja tehnilist koostööd, mille eesmärk on Maroko kalastusvööndis vastutustundliku kalapüügi rakendamine, et tagada kalavarude kaitse ja säästev kasutamine, ning Maroko kalandussektori arendamine,
 - ühenduse kalalaevade Maroko kalastusvööndisse pääsemist,
 - Maroko kalastusvööndis toimuva kalapüügi kontrolli korraldust, mille eesmärk on tagada kehtestatud tingimuste täitmine, kalavarude kaitse ja majandamise meetmete tõhusus ning võitlus ebaseadusliku, deklareerimata ja reguleerimata kalapüügi vastu,
 - äriühingute koostööd, mille eesmärk on arendada ühistest huvidest lähtudes kalandussektori majandustegevust ja sellega seotud tegevusi.”
- 5 Kalanduskokkuleppe artikli 2 punkti d kohaselt on „ühenduse laev” kokkuleppe mõistes „ühenduse liikmesriigi lipu all sõitev ja ühenduses registreeritud kalalaev”.
- 6 Kalanduskokkuleppe artikli 6 „Kalapüügi tingimused” lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:
 - „1. Ühenduse laevad võivad Maroko kalastusvööndis kalastada vaid juhul, kui neil on käesoleva lepingu kohaselt väljastatud püügilitsents. Ühenduse laevade kalastustegevus sõltub ühenduse pädevate asutuste taotlusel Maroko pädevate asutuste poolt välja antud litsentsi olemasolust.
 2. [...] [P]rotokollis [millega määratakse kindlaks kalanduskokkuleppes sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus] käsitlemata kalapüügiliikide jaoks võivad Maroko ametiasutused ühenduse laevadele litsentse anda. Käesoleva lepinguga loodava partnerlussuhte olemusest tulenevalt sõltub selliste

litsentside andmine siiski Euroopa Komisjoni positiivsest arvamusest. Laevale püügilitsentsi saamise kord, kohaldatavad tasud ja laevaomanike kasutatavad makseviisid määratakse kindlaks ühisel kokkuleppel.”

7 Kalanduskokkuleppe artikli 7 „Rahaline toetus” lõikes 1 on ette nähtud:

„Ühendus annab Marokole rahalist toetust vastavalt [kalanduskokkuleppe] protokollis ja lisas sätestatud tingimustele. Rahaline toetus koosneb kahest järgmisest omavahel seotud osast:

- a) rahaline hüvitis seoses ühenduse laevade juurdepääsuga Maroko kalastusvööndile, piiramata ühenduse laevade kohustusi seoses litsentsitasudega;
- b) ühenduse rahaline toetus vastutustundlikul kalapüügil ja kalavarude säästval kasutamisel põhineva riikliku kalanduspoliitika rakendamiseks Maroko vetes.”

Liidu õigus

8 Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määruse (EÜ) nr 3317/94, millega kehtestatakse üldsätted, mis käsitlevad kalapüügi lubamist kolmanda riigi vetes kalastuskokkuleppe alusel (EÜT L 350, lk 13; ELT eriväljaanne 04/02, lk 194), põhikohtuasja asjaolude aset leidmise ajal kehtinud redaktsiooni põhjenduses 2 oli öeldud, et „ühenduse ja kolmandate riikide vaheliste kalastuskokkulepete alusel toimuva ühenduse kalalaevade kalastustegevuse tõhusa ja mõistetava juhtimise huvides on vaja, et iga liikmesriik annaks oma kalalaevadele, millel on kolmanda riigi püügilitsents, loa niisuguseks tegevuseks ja kalapüük kolmanda riigi vetes ilma kõnealuse püügilitsentsita oleks keelatud, et austada kohustusi, mida ühendus on võtnud kolmandate riikide ees.”

9 Nimetatud määruse artiklis 1 oli ette nähtud:

„1. Käesoleva määrusega kehtestatakse üldsätted, mis käsitlevad kolmanda riigi vetes ühenduse ja kolmanda riigi vahelise kalastuskokkuleppe alusel toimuvat ühenduse kalalaevade kalapüüki, mille jaoks on nõutav asjaomase kolmanda riigi püügilitsents.

2. Ainult need ühenduse kalalaevad, millel on kehtivad kalastuskokkuleppe alusel antud kalapüügiloa, võivad tegeleda kalapüügiga kolmanda riigi vetes vastavalt ühenduse ja selle riigi vahelisele kalastuskokkuleppele.”

10 Sama määruse artikli 2 kohaselt oli „kalastuskokkuleppe alusel antud kalapüügiluba” vastavalt ühenduse ja kolmanda riigi vahelisele kalastuskokkuleppele lipuliikmesriigi poolt ühenduse kalalaevale mis tahes kujul antud kalapüügiluba, mis täiendab püügilitsentsi ja lubab kalalaevale asjaomase kolmanda riigi kalastusvetes kalastustegevust.

11 Määruse nr 3317/94 artiklis 3 oli sätestatud:

„Lipuliikmesriik annab oma lipu all sõitvatele kalalaevadele kalastuskokkuleppe alusel kalapüügiloa ja korraldab nende kasutamist vastavalt käesolevas määruses sätestatud tingimustele.”

12 Sama määruse artikli 5 kohaselt:

„1. Lipuliikmesriik saadab komisjonile kõikide oma lipu all sõitvate laevade taotlused saada kolmanda riigi püügilitsents, et jätkata kalastustegevust vastavalt kalapüügivõimalustele, mis ühendusel on kolmanda riigiga sõlmitud kalastuskokkuleppe alusel. Liikmesriik peab tagama, et taotlused vastavad kokkuleppe tingimustele ja ühenduse eeskirjadele.

2. Komisjon vaatab kõikidest liikmesriikidest tulnud taotlused läbi, pidades silmas kalapüügivõimalusi, mis on liikmesriigile eraldatud vastavalt ühenduse sätetele, ja muid ühenduse laevade suhtes kohaldatavaid kalastuskokkuleppe tingimusi. Komisjon saadab hiljemalt 10 päeva pärast liikmesriigi taotluse saamist või kalastuskokkuleppes kehtestatud tähtaja jooksul, asjaomasele kolmandale riigile taotlused, et kolmas riik väljastaks püügilitsentsi ühenduse kalalaevadele, kes soovivad jätkata kalastustegevust selle vetes. Kui komisjon avastab taotluse läbivaatamisel, et see ei vasta käesolevas lõigus sätestatud tingimustele, teatab komisjon kohe asjaomasele liikmesriigile, et ta ei saa nimetatud taotlust või selle osa asjaomasele kolmandale riigile edastada, esitades põhjendused.

3. Komisjon teatab kohe lipuliikmesriigile, kui asjaomane kolmas riik on andnud püügilitsentsi kalastustegevuse jätkamiseks või kui kolmas riik on otsustanud niisugust litsentsi mitte anda. Viimasel juhul kontrollib komisjon asja, konsulteerides lipuliikmesriigi ja kõnesoleva kolmanda riigiga.”

Rootsi õigus

13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kalandusseaduse (fiskelagen, SFS 1993, nr 787) §-de 19–23 kohaselt kehtestab Rootsi valitsus või valitsuse määratud ametiasutus, milleks oli põhikohtuasja asjaolude aset leidmise ajal Fiskeriverket (riiklik kalandusamet), kalapüüki puudutavad eeskirjad. Selle seaduse §-s 24 on sätestatud, et §-de 19–23 alusel kehtestatud eeskirju kohaldatakse ka Rootsi merekalapüügile väljaspool Rootsi majandusvööndit rahvusvahelistes vetes ja muudes vetes, kus püügitegevus toimub rahvusvaheliste lepingute alusel.

14 Kalandusseaduse §-s 40 on sätestatud, et isikut, kes tahtlikult või hooletuse tõttu rikub § 19, § 20 esimese lõigu või §-de 21–23 alusel kehtestatud eeskirju, karistatakse rahatrahvi või kuni üheaastase vangistusega. Isikule, kes tahtlikult või raske hooletuse tõttu rikub liidu määrusi, mis puudutavad ühtset kalanduspoliitikat, hõlmates muu hulgas ebaseaduslikku kalapüüki, määratakse sama karistus. Kui §-s 40 kirjeldatud süütegu tuleb pidada raskeks, määratakse süüteo toimepanijale kuni kaheaastane vangistus.

15 Fiskeriverketi eeskirjade kalapüügile ligipääsu ja kontrolli kohta (Fiskeriverkets föreskrifter om resurstillträde och kontroll på fiskets område, FIFS 2004, nr 25; edaspidi „Fiskeriverketi eeskiri”), mis kehtisid põhikohtuasja asjaolude toimumise ajal ja mille kohaldamisalasse kuulub I peatüki § 1 kohaselt määrus nr 3317/94, III peatüki §-s 1 on ette nähtud:

„Laevu, mille kogupikkus on viis meetrit või enam, võib kutseliseks merepüügiks kasutada üksnes pärast Fiskeriverketilt loa saamist.”

16 Fiskeriverketi eeskirjade IV peatükk „Täiendav püügiluba [...]” on sõnastatud järgmiselt:

„Kalapüük vastavalt [Euroopa Ühenduse] ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kalastuskokkulepetele

§ 1

Fiskeriverketile tuleb esitada taotlus määruses [...] nr 3317/94 ette nähtud kolmanda riigi püügilitsentsi ning kalastuskokkuleppe alusel antud kalapüügiloa saamiseks.

Kalapüügiluba väljastatakse laeva kandmisega põhinimekirja.

§ 2

Paragrahvi 1 alusel loa väljastamise tingimused on järgmised:

1. Kui laev siseneb kolmanda riigi vööndisse, tuleb selle riigi pädevale ametiasutusele esitada Stockholm Radio kaudu sisenemisteade. Teade sisaldab laeva registreerimissadama või -piirkonna tähte, nime ja raadiokutsungit. Vööndist lahkudes tuleb sama raadiojaama kaudu esitada lahkumisteade.
2. Kolmandate riikide vööndites võib üheaegselt olla üksnes Fiskeriverketi määratud arv loa saanud laevu.
3. Kolmanda riigi ametiasutuste nõudmisel tuleb täita täiendavaid eeskirju.
4. Fiskeriverket võib kehtestada täiendavaid tingimusi.

Kalastamine kolmandate riikide vetes asuvate püügipiirkondade suhtes sõlmitud erikokkulepete alusel, teiste riikide kvootide alusel ja rahvusvahelistes vetes väljaspool kalastus- või majandusvööndit

§ 3

Kutselise kalapüügi loaga Rootsi kalalaeva kalapüük kolmanda riigi vetes muudel kui §-s 1 viidatud asjaoludel, teiste riikide kvootide alusel või rahvusvahelistes vetes väljaspool kalastus- või majandusvööndit on lubatud üksnes pärast seda, kui Fiskeriverketilt on saadud eriluba.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 17 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et O. Ahlströmi, kes on Fiskeri Ganthi seaduslik esindaja ja kalalaeva *Aldo* omanik, ning L. Kjellbergi, kes on Fiskeri Nordicu, seaduslik esindaja ja kalalaeva *Nordic IV* omanik, süüdistati kalandusseaduse §-de 24 ja 40 ning Fiskeriverketi eeskirja III peatüki § 1 ja IV peatüki § 3 alusel selles, et nad tegelesid alates 2007. aasta aprillist kuni 2008. aasta maini (k.a) kas tahtlikult või raske hooletuse tõttu kutselise kalapüügiga Lääne-Sahara ranniku lähedal, kasutades selleks oma Rootsi laevaregistrisse kantud kalalaevu, ilma et neil laevadel oleks olnud Fiskeriverketi väljastatud vajalikke lube, s.o üldist kutselise kalapüügi luba ja konkreetset kalapüügiluba kalastamiseks asjakohastes vetes vastavalt kalanduskokkulepele.
- 18 Teise võimalusena tugines Kammaråklagaren (prokurör) süüdistuses kalandusseaduse §-le 40, komisjoni 3. augusti 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1281/2005 kalalaevatunnistuste haldamise ja nendes sisalduva miinimumteabe kohta (ELT L 203, lk 3) artiklile 3 ja nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, lk 59) artikli 22 lõike 1 punktile a koosmõjus kalanduskokkuleppe artikliga 6.
- 19 Kammaråklagaren väitis esitatud süüdistuse põhjenduseks muu hulgas, et kõnealused laevad, mille meeskonda kuulusid Rootsi ja Maroko kalurid, tegelesid pidevalt traalpüügina, millest saadav püügitulu ulatus kokku vähemalt 14 miljoni Rootsi kroonini 2007. aastal ja kuue miljoni Rootsi kroonini 2008. aastal. Prokurör kvalifitseeris õigusrikkumise raskeks seetõttu, et see toimus süstemaatiliselt pika aja jooksul, hõlmas laiaulatuslikku tegevust ja olulise väärtusega püüke.
- 20 O. Ahlström ja L. Kjellberg eitavad neile süüks pandud tegude toimepanemist ja vaidlustavad oma vastutuse süüteo eest. Nad väidavad, et kalalaevad *Aldo* ja *Nordic IV* olid laevapereta prahilepingu alusel prahitud Maroko äriühingule Atlas Pelagic, kelle käsutuses olid nii tema enda kui ka teiste Maroko isikute load Maroko territoriaalvetes kalastamiseks. Oma tegevuse raames prahtis ja kasutas see äriühing neid kahte kalalaeva ise. Nende sõnul ei ole sellise tegevuse jaoks vaja luba ei Rootsi ega

mõnelt Euroopa ametiasutuselt, kuna Fiskeriverketi eeskirja ei ole Fiskeri Ganthi ega Fiskeri Nordicu prahtimistegevusele kohaldatavad. Nende väitel ei ole liidu õigust rikutud, kuna ei kalastuskokkuleppe artikli 6 lõige 1 ega see leping tervikuna ei ole põhikohtuasja asjaoludele kohaldatav.

- 21 Hovrätten för Västra Sverige (Lääne-Rootsi apellatsioonikohus), kellele esitati Göteborgs tingsrätti (Göteborgi esimese astme kohus) otsuse peale apellatsioonkaebus, leiab, et on ebaselge, kas liidu õigus ja kalanduskokkuleppe välistavad ühenduse laevade kalapüügi Maroko vetes ilma liidu või selle liikmesriikide loata.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab sisuliselt, et kalanduskokkuleppe artikli 6 lõiget 2 on võimalik tõlgendada nii, et selline kalapüük on välistatud. Ta märgib siiski, et mõne autori hinnangul võib seda sätet tõlgendada nii, et ühenduse laev võib püüda kala kolmanda riigi väljastatud eralitsentsi alusel. Ta lisab, et põhikohtuasjas on väidetud, et pädevad Maroko ametiasutused pidasid kõnealuste kalalaevade kalapüüki kalanduskokkuleppega kooskõlas olevaks ja väljastasid seetõttu kalapüügiks vajalikud load.
- 23 Neil asjaoludel otsustas Hovrätten för Västra Sverige menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- „1. Kas [kalanduskokkuleppe] artikli 6 lõige 1 on ainuõiguslikkuse klausel seeläbi, et see ei võimalda ühenduse laevadel saada kalapüügiluba Maroko kalapüügipiirkonnas litsentside alusel, mida pädevad Maroko ametiasutused on väljastanud Maroko kalapüügikvoodi omanikele?
2. Kas [kalanduskokkuleppe] artikli 6 lõige 1 on ainuõiguslikkuse klausel seeläbi, et see ei võimalda ühenduse laevade prahtimist Maroko äriühingutele laevapereta prahtimislepingu alusel (vastavalt standardile „Barecon 2001” BIMCO Standard Bareboat Charter) kalastamiseks Maroko kalapüügipiirkonnas litsentsi alusel, mille pädevad Maroko ametiasutused on väljastanud Maroko kalapüügikvoodi omanikele?
3. Kas vastust teisele küsimusele mõjutab see, kui prahilepingus antakse Maroko äriühingule kalalaeva haldamise ja meremeeste töölevõtmise alast oskusteavet ning tehnilist tuge?
4. Kas [kalanduskokkuleppe] tähendab seda, et paralleelselt selle kokkuleppega on Maroko Kuningriigil õigus arendada ja viia läbi oma tööstuslikku pelaagilist kalapüüki 29. põhjaparalleelil lõunas? Kui see on nii, siis kas kokkuleppe annab Maroko Kuningriigile õiguse siseriikliku kalapüügi osas prahtida [Euroopa Liidu] liikmesriikide lipu all sõitvaid kalalaevu või anda neile litsentse otse, ilma et oleks vaja Euroopa [Liidu] luba?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tahab nende küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, teada sisuliselt seda, kas kalanduskokkuleppet, eelkõige selle artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega välistatakse ühenduse laevadele igasugune võimalus kalastada Maroko kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma liidu pädevate asutuste sekkumiseta.
- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb eelkõige selles, kas kalanduskokkuleppe välistab võimaluse prahtida nimetatud kalastusvööndis kalastamiseks ühenduse laeva laevapereta prahtimislepingu alusel Maroko äriühingule, kellel on üksnes litsents, mille Maroko pädevad asutused on väljastanud Maroko kalapüügikvoodi omanikele. Lisaks ei ole ta kindel selles, kas samasugune olukord kehtib ka siis, kui laevaomanik annab sellele äriühingule oskusteavet ja tehnilist tuge.
- 26 Olgu märgitud, et kalanduskokkuleppe pooled väljendasid kokkuleppe preambulis oma soovi kehtestada tingimused, mis reguleerivad ühenduse laevade kalastustegevust Maroko kalastusvööndis. Selle kokkuleppe eesmärk, mis on määratletud artiklis 1, on kehtestada põhimõtted, eeskirjad ja

menetlused, mis reguleerivad muu hulgas ühenduse kalalaevade kõnealusesse kalastusvööndisse pääsemise tingimusi. Kuna nende tingimuste kohta ei ole kokkuleppes ette nähtud ühtegi erandit, siis järelikult kohaldatakse neid tingimusi kõikidele ühenduse laevadele – s.o kalanduskokkuleppe artikli 2 punkti d kohaselt ühenduse liikmesriigi lipu all sõitvad ja ühenduses registreeritud kalalaevad –, kes soovivad asjaomases kalastusvööndis kalastada.

- 27 Seega on kalanduskokkuleppe artikli 6, mis reguleerib kalapüügi tingimusi, lõikes 1 sätestatud, et ühenduse laevad võivad Maroko kalastusvööndis kalastada vaid juhul, kui neil on kalanduskokkuleppe kohaselt väljastatud püügilitsents.
- 28 Nimetatud sätte sõnastusest endast nähtub, et ühenduse laevade kalastustegevus Maroko kalastusvööndis sõltub liidu pädevate asutuste taotlusel Maroko pädevate asutuste poolt välja antud litsentsi olemasolust. Kalanduskokkuleppe artikli 6 lõikes 2 on muu hulgas ette nähtud, et kõnealused ametiasutused võivad anda ühenduse laevadele protokollis käsitlemata kalapüügiliikide jaoks litsentse, kuid kalanduskokkuleppega loodava partnerlussuhte olemusest tulenevalt „sõltub selliste litsentside andmine siiski Euroopa Komisjoni positiivsest arvamusest”.
- 29 Siit järeldub, et selleks, et ühenduse laeval oleks lubatud Maroko kalastusvööndis kalastada, on alati vajalik liidu pädevate asutuste sekkumine, ning seetõttu ei saa ühenduse laev nimetatud kalastusvööndis Maroko pädevate asutuste väljastatud litsentsi alusel ilma niisuguse sekkumiseta kalastada.
- 30 Siinkohal olgu märgitud, et määruse nr 3317/94 artiklis 5 oli kehtestatud kord, mida liikmesriik ja komisjon pidid järgima, et saada kolmanda riigi väljastatud püügilitsents, jätkamaks kalastustegevust vastavalt kalapüügi võimalustele, mis olid ühendusele kalanduskokkuleppe alusel antud, ning mille raames oli komisjon kohustatud litsentsitaotlused enne asjaomasele kolmandale riigile saatmist läbi vaatamata. Lisaks oli selle määruse kohaselt vastavalt põhjendusele 2, artikli 1 lõikele 2 ning artiklitele 2 ja 3 ühenduse laevadel võimalik kalastada ühenduse ja kolmanda riigi vahelise kalanduskokkuleppe alusel kolmanda riigi vetes tingimusel, et lipuliikmesriik on väljastanud püügiloa.
- 31 Peale selle tuleb märkida, et kui anda ühenduse laevadele võimalus siseneda kalastamiseks Maroko kalastusvööndisse, ilma et liidu pädevad asutused sekkuksid, läheks see vastuollu kalanduskokkuleppe eesmärgiga, milleks on preambuli ja artiklite 1–3 kohaselt kalastusvööndis vastutustundliku kalapüügi rakendamine, et tagada kalavarude pikaajaline kaitse ja säästev kasutamine, eriti kalavarude kaitse ja majandamise meetmete tõhususe kindlustamiseks kogu kalandustegevust hõlmava kontrollikorra rakendamise kaudu. Niisugune võimalus laiendaks tegelikult ühenduse laevade pääsemist kõnealusesse kalastusvööndisse ja nende laevadega suurendataks selles kalastusvööndis kalavarude kasutamist, mille üle liidu pädevate asutuste kontroll puudub.
- 32 Samuti ei oleks ühenduse laevade juurdepääs Maroko kalastusvööndisse väljaspool kalanduskokkuleppe reguleerimisala kooskõlas selle aluse ja eesmärgiga, mis on rahaliselt toetusel, mida liit Maroko Kuningriigile kalanduskokkuleppe artikli 7 alusel annab ning mis seisneb sama artikli kohaselt rahalise hüvitise andmises seoses ühenduse laevade juurdepääsuga Maroko kalastusvööndile ja rahalise toetuse andmises vastutustundlikul kalapüügil ja kalavarude säästval kasutamisel põhineva riikliku kalanduspoliitika rakendamiseks Maroko vetes.
- 33 Järelikult ei saa lubada, et ühenduse laevad sisenevad kalastamiseks Maroko kalastusvööndisse, sõlmides selleks laevapereta prahtimislepingu Maroko äriühinguga, kellel on litsents, mille Maroko pädevad asutused on väljastanud Maroko kalapüügikvoodi omanikele, või kasutades muid õiguslikke vahendeid, et pääseda kalastamiseks kalastusvööndisse väljaspool kalanduskokkuleppe kohaldamisala ja seega ilma liidu pädevate asutuste sekkumiseta.

- 34 Kõiki eespool toodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimustele vastata, et kalanduskokkulepet, eelkõige selle artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega välistatakse ühenduse laevadele igasugune võimalus kalastada Maroko kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma liidu pädevate asutuste sekkumiseta.

Kohtukulud

- 35 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulused, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 22. mai 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 764/2006 ühenduse nimel heaks kiidetud Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelist kalandusalast partnerluslepingut, eelkõige selle artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega välistatakse ühenduse laevadele igasugune võimalus kalastada Maroko kalastusvööndis Maroko ametiasutuste väljastatud litsentsi alusel ilma Euroopa Liidu pädevate asutuste sekkumiseta.

Allkirjad